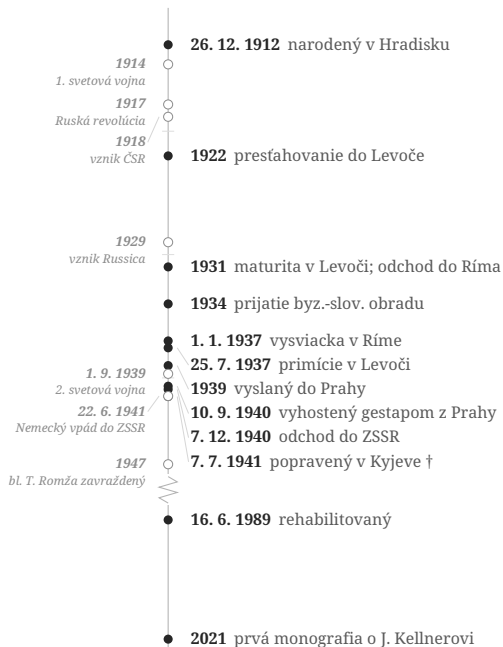

Život Jána Kellnera

v kontexte doby

Modlitba za blahorečenie kňaza Jána Kellnera

Nebeský Otče,

kňaz Ján Kellner Ťa oslávil obetou svojho života, keď plniac Tvoj príkaz jednoty kresťanov čínorodou prácou vzdelanca, kňaza a misionára, neváhal preliať ani vlastnú krv.

Pomôž nám, nech nás jeho bezpodmienečná láska k Cirkvi a odovzdanosť Tvojej vôli povzbudzuje modlitbou, slovom i skutkom prispievať k jednote a pokoju medzi kresťanmi.

Ak je to Tvoja svätá vôľa, daj, aby bol čoskoro zapísaný medzi svätých Cirkvi, aby svetlo jeho príkladu žiarilo všetkým, ktorých sužujú rany nejednoty a rozdelenia.

Daj, aby sme aj my, tak ako on, napĺňali každý deň Tvoju výzvu k jednote kresťanov: *Aby všetci jedno boli.*

Lebo Ty si náš Boh a my Ti vzdávame slávu s Tvojím jednorodeným Synom i s Tvojím presväтым Duchom, teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

S cirkevným schválením,
Gréckokatolícke arcibiskupstvo Prešov, č. j.: 1391/2026

Vypočutia na príhovor otca Jána Kellnera prosíme nahlasovať:
Gréckokatolícke arcibiskupstvo Prešov
Hlavná 1, P. O. Box 135, 081 35 Prešov

Ján Kellner

1912 – 1941

kňaz · misionár · mučeník
za jednotu kresťanov

KANDIDÁT NA BLAHOREČENIE

Krátko o živote Jána Kellnera

Ján Kellner sa narodil 26. decembra 1912 v Hradisku pri Levoči v skromnej a zbožnej rodine. V roku 1922 sa rodina presťahovala do Levoče, kde navštevoval gymnázium. Profesor náboženstva Ignác Lihosith rozpoznal jeho duchovné povolanie a odporučil ho Vendelínovi Javorkovi SJ, zakladateľovi Pápežského ruského kolégia (Russicum) v Ríme, ktoré pripravovalo kňazov na službu prenasledovaným kresťanom vo východnej Európe.

V roku 1931 odišiel do Ríma. Na Pápežskej Gregorovej univerzite študoval filozofiu a teológiu a ovládol aj ruštinu, francúzštinu, nemčinu a taliančinu. V roku 1934, vedený túžbou priblížiť sa ruským kresťanom a ich liturgii, zmenil obrad z latinského na byzantsko-slovanský. V Russicu sa tiež spriatelil s Teodorom Romžom, dnes blahorečeným mučeníkom. Kňazskú vysviacku prijal 1. januára 1937 v Ríme z rúk ruského katolíckeho biskupa Alexandra Jevreinova. Primičnú svätú liturgiu slávil 25. júla 1937 v Kostole Ducha Svätého v Levoči.

Po ďalších štúdiách na Pápežskom východnom inštitúte bol v roku 1939 vyslaný do Prahy, kde sa venoval duchovnej starostlivosti o ruskú exilovú komunitu a publikoval texty na podporu jednoty Katolíckej a Pravoslávnej cirkvi. V septembri 1940 ho gestapo prinútilo opustiť Protektorát.

S vedomím svojho cirkevného predstaveného, kardinála Tisseranta, tajne prekročil 6. decembra 1940 hranicu do Sovietskeho zväzu. Jeho cieľom bolo podporiť vieru prenasledovaných kresťanov, hlásať Kristovo učenie medzi mladými ľuďmi, a tak zasiať semená zjednotenia Cirkvi.

Krátko po prechode hraníc bol zatknutý a uväznený v Kyjeve, kde bol trinásť rás vypočúvaný. Zostal verný svojmu poslaniu, jeho snaha o evanjelizáciu a zjednotenie Pravoslávnej cirkvi s Katolíckou bola vyhodnocovaná ako protištátna. Po napadnutí ZSSR nacistickým Nemeckom 22. júna 1941 začala NKVD s masovými likvidáciami politických väzňov. Ján Kellner bol 7. júla 1941 na príkaz Prokuratúry USSR popravený ako dvadsaťosemročný.

O jeho osude sa rodina dozvedela až po desaťročiach. V roku 1989 bol posmrtné rehabilitovaný. V súčasnosti sa pripravuje diecézna fáza procesu jeho blahorečenia. Obraz na jeho pamiatku bol v roku 2007 umiestnený v Kostole Povýšenia sv. Kríža v jeho rodnom Hradisku. V mieste jeho primícií, Kostole Ducha Svätého v Levoči, bola odhalená pamätná tabuľa v júli 2026 pri 85. výročí jeho mučeníckej smrti.

MARCIN, M. – PASOK, J.: *Otec Ján Kellner, mučeník za jednotu Cirkvi (1912 – 1941)*. Prešov: Petra, 2021.

SEMAN, A.: Ján Kellner a jeho misia v Prahe. In: ČERNÝ, D. (ed.): *Vatikánske archívy Pia XII. a historická Prešovská gréckokatolícka eparchia*. Bratislava – Roma: SHŮR, 2025, s. 94 – 118.

«Mojím hlavným cieľom bolo nájsť si po príchode do Sovietskeho zväzu prácu v Moskve ako robotník v nejakom podniku.»

Vystupujúc ako robotník by som viedol náboženskú činnosť, predovšetkým medzi študentskou mládežou, za znovuzjednotenie Pravoslávnej cirkvi s Katolíckou cirkvou.»

– z výpovede pred NKGB, 25.–27. marca 1941

«Aby všetci jedno boli.»

Jn 17, 21